

ning, eftersom der ikke fra Modstandernes Side er fremført nye Argumenter eller nye Tropper, for at blive i den ærede Landstingemand fra Weile (Lehmann), hans Egnelse. Jeg staaer i Betragtningen af denne Sag fremdeles paa samme Standpunkt som ved Sagens første Behandling; jeg anseer den foreslaaede Ordning at være i høj Grad ønskelig; men jeg maa henholde mig til, hvad jeg til Styrke derfor allerede har ansøgt, og blot gjentagende erklære, at ligesom jeg vil stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling, saaledes vil jeg ved den endelige Afstemning, saafremt der bliver givet Leilighed dertil, yderligere stemme for Lovforslaget.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig; fattedes Lovforslagets Indhold i Forbindelse med dets Overgang til 3die Behandling under Afstemning, og da denne ved først at foretages paa sædvanlig Maade gav det Resultat, at der var 17 Stemmer for og 17 imod Forslaget, freedes der til et Navneoprøb, hvorved, som det af nedenstaaende Liste vil sees, Lovforslaget forkastedes med 18 Stemmer imod 18.

Ja:

Drejer; Dvisti; Schroll; Thomsen; Bloch; Bruhn, Th.; Christensen, J.; Faurshou; Grooss; Jespersen; Johannsen; Jørgensen; Lüders; Maynh; Møller; Pedersen; Rasmussen, R.; Thalbiger.

Nei:

Bertelsen; Bentner; Bjerring; Clausen; Dahlerup, C. C.; Dahlerup, L. C.; Driefer; Flensborg; Krabbe; Lehmann; Lüttichau; Rühhöfft; Madsig; Moltke; Petersen; v. Stücken; Tang; Westely.

Fraværende.

Andræ; Borgen; Christensen, B.; Dahl; Hansen; Jessen; Kirck; Kragh; Nielsen; Rasmussen, J.; Schou; Simony; Unsgaard; Wulff.

Formanden: Den sidste Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov om Meddelelse til vedkommende Klager af de over indsendte Klager afgivne Erklæringer. Sagen er til 2den Behandling^{*)}; der er intet Undringsforslag stillet til denne Behandling, og jeg finder ikke Anledning til nogen Affsnitsbehandling.

Drejer: Jeg skal blot bemærke, at der efter min Anskuelse er endnu større Grund til at ønske en Lov efter det her foreliggende Forslag, end der var til at attraae Gjennemførelsen af det Forslag, som nys blev forkastet. Jeg har tidligere udtalt mine Grunde derfor; jeg skal alene gjentage en af dem, nemlig den, at jeg anseer det for et ligefremt Rejsfordigheidskrav, at den, der har at klage, især over tilføjet Rejskrænkelser eller ligefrem Forurettelse, faaer en lovbegrundet Ret til at forlange sig fat i Kundskab om de Erklæringer, som afgives over Klagen. Jeg skal dertil endnu tilføje, at jeg holder mig overbevist om, at alle de Betænkeligheder, der reises mod en Lov af denne Betskaffenhed, og al den Frygt for store Ulemper deraf, som har givet sig tilkende, ville i sin Tid, hvis Loven maatte udkomme, i dette som i saa mange andre Tilfælde, vise sig at være begrundede paa en forudfattet Anskuelse og at være en blot Spøgelsesfrygt. Dette er min Overbevisning, og saalange jeg har den, maa jeg naturligviis af yderste Gyne søge at bidrage Mit til at faae denne Sag gennemført. Derfor skal jeg nu stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling, og senere, hvis der bliver Leilighed dertil, for Lovens endelige Vedtagelse.

Flensborg: Jeg troer, at den sidste ærede Taler overseer, at hvad der væsentligt har gjort, at man har udtalt sig imod Loven, er, at den ikke er nogen egentlig Lov, men blot en Overskrift til en Lov; thi det Væsentlige ved en saadan Lov, Reglerne for den Fremgangsmaade, der skal iagttages ved Erklæringers Afgivelse og Svarene derpaa o. s. v., fattedes, og dette er det Vigtigste af det

*) 1ste Behandling findes Sp. 453 ff.